

Wintervakantie 25-12 t/m 30-12-2011

Met: Ed, Marja en Nick Kokje

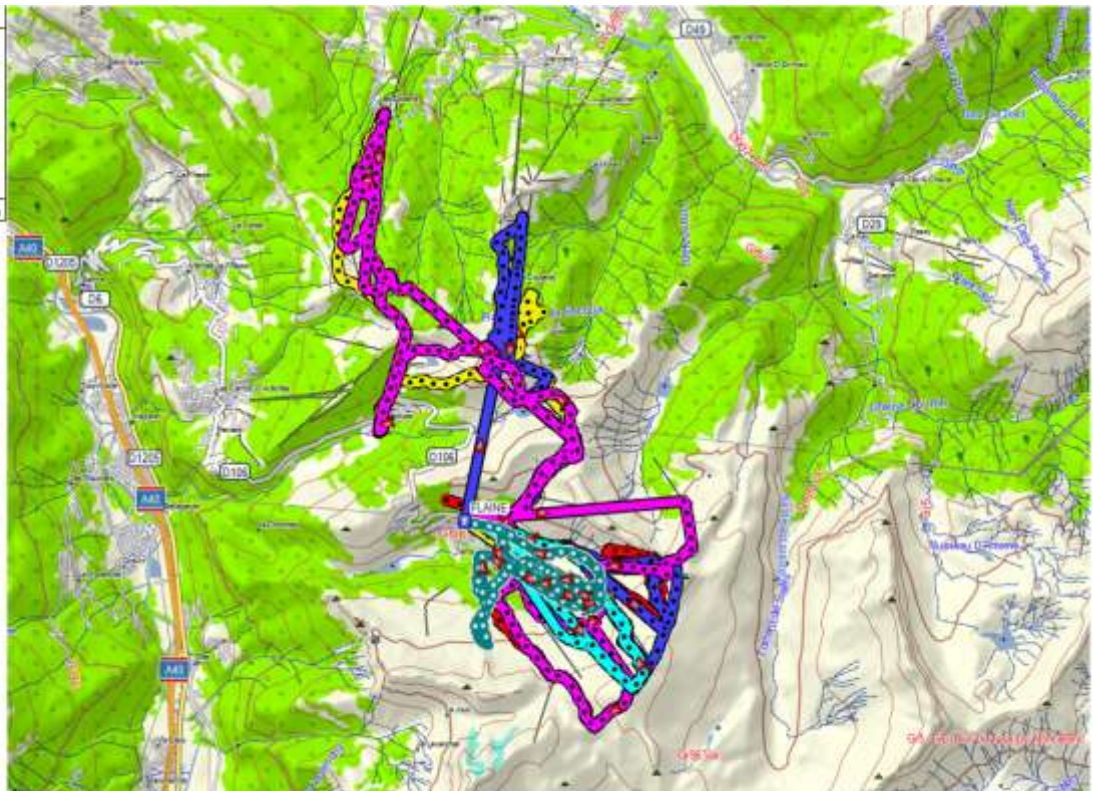
Anja en Thomas

Plaats: Flaine, Frankrijk: Residence Les Pleiades

2012	Totaal	gemid	
afstand	296,68	44,45	km
uren	36:25:20	6:04:15	uur
gereden	16:44:07	2:47:21	uur
plauze	19:41:22	3:16:54	uur
gemid		16,44	km/h
hoogtemeters	38701,5	6450,25	hm
hoogteprofiel		15%	
aantal	6	1	ritten

rood	zon	25-dec
geel	ma	26-dec
donkerblauw	di	27-dec
roze	woe	28-dec
lichtblauw	don	29-dec
groen	vr	30-dec

Dit jaar konden we ook al op vrijdag vertrekken, wat rustiger aanrijden zou zijn. De nacht brachten we door in een Etap-hotel te Dyon, wat ons uitstekend bevallen is. Na een goed ontbijt weer op weg voor de laatste 4,5 uur naar Flaine. De weg omhoog werd lastig door de gevallen sneeuw en wagens die niet geheel te vertrouwen waren voor ons. Wij hadden winterbanden en konden zonder kettingen om te leggen nog goed boven komen.

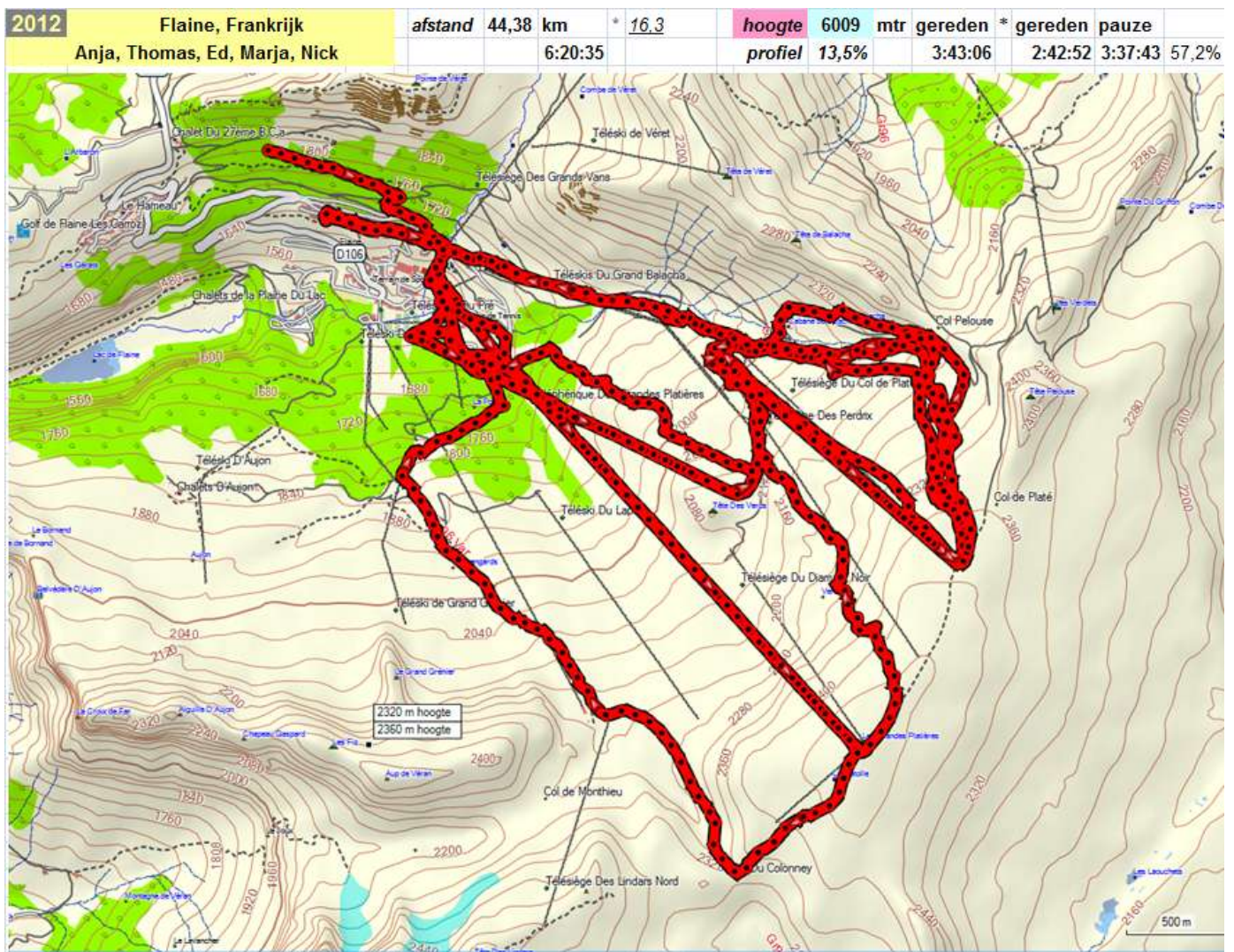
Ook Ed, Marja en Nick waren al vrijdags op reis gegaan en hadden overnacht bij Genève met als doel al zaterdags de piste op te kunnen, wat zij ook hebben kunnen doen.

Het appartement bleek niet te ruim te zijn, maar verder netjes en met een ondergrondse parkeergarage een prima plaats om te verblijven. Het nadeel was wel, dat de pistes op 600 meter afstand lagen. Maar met een goede (heen-) busverbinding was dat probleem overkomelijk.

Ook de winkels lagen op loopafstand (200 m), de ski-omgeving bleek geweldig en ook het weer zat mee.

In het begin lag er verse sneeuw van de week ervoor, maar de eerste vier skidagen was het vooral zon wat ons ten deel viel, geweldig. De laatste twee dagen sneeuwde het, met veel wind en grauwe omgeving. Niet zo aangenaam, maar een voordeel was wel dat de vele Fransen thuis bleven en we (bijna) alleen van de dikke sneeuwlaag konden genieten. Anja heeft ook haar geneugten gevonden, er was mogelijkheid tot langlaufen.

ZONDAG 25-12: KERSTMIS.

De eerste dag skiën, het begin was de familie Kokje eerder op gang en waren dus al vooruit gegaan. Wat miscommunicatie over de te nemen liften waardoor we pas na de lunch verder met elkaar optrokken.

Dat gaf ons wel de gelegenheid om te wennen aan de condities en voor Anja niet meteen om het onderste uit haar angst"kast te hoeven halen. Ze wilt geen risico's nemen met haar doelstelling van het Nederlands Kampioenschap Langlaufen en de ervaring van het jaar ervoor nog vers in het geheugen (enkelbreuk en seizoen gemist).

Zoals gezegd, de pistes waren prima te begaan en doordat het Kerst was, waren ook de liften en pistes hoegenaamd 'leeg'. Fantastische uitzichten, waaronder de Mont Blanc en Aiguille Midi, waren de eerste hoogtepunten die we na de cabines voor ogen geschoteld kregen. De namen van de pistes waren om ons voor te bereiden op wat kon komen: Mephisto, Faust e.d. Dit kon ons de pret niet ontnemen.

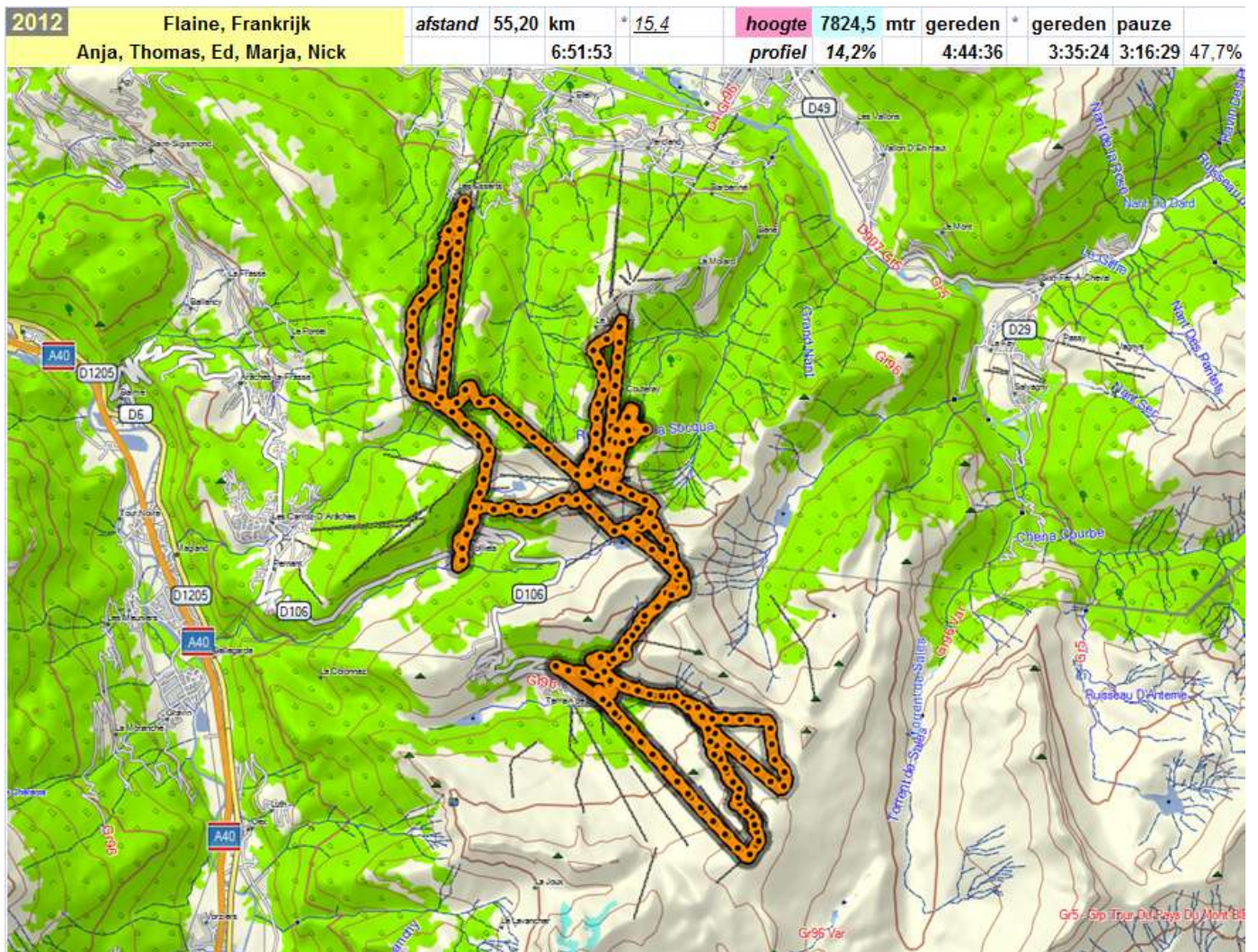
's Avonds een geweldig Kerstmenu met elkaar gegeten, gezellig.

Gestrikt !!

Hilariteit nadien omdat Anja zo nodig moest "Jenga-en" (jengelen, nietwaar?). Eens ennooit weer.

MAANDAG 26-12:

Na de eerste dag meer op de rechterflank gebleven te zijn, zijn we eerst de linkerflank ingeslagen, de pistes wat lager in het dal. Een mooie lunchplek was natuurlijk makkelijk te vinden, zeker met het uitzicht op de zonovergoten witte bergkammen.

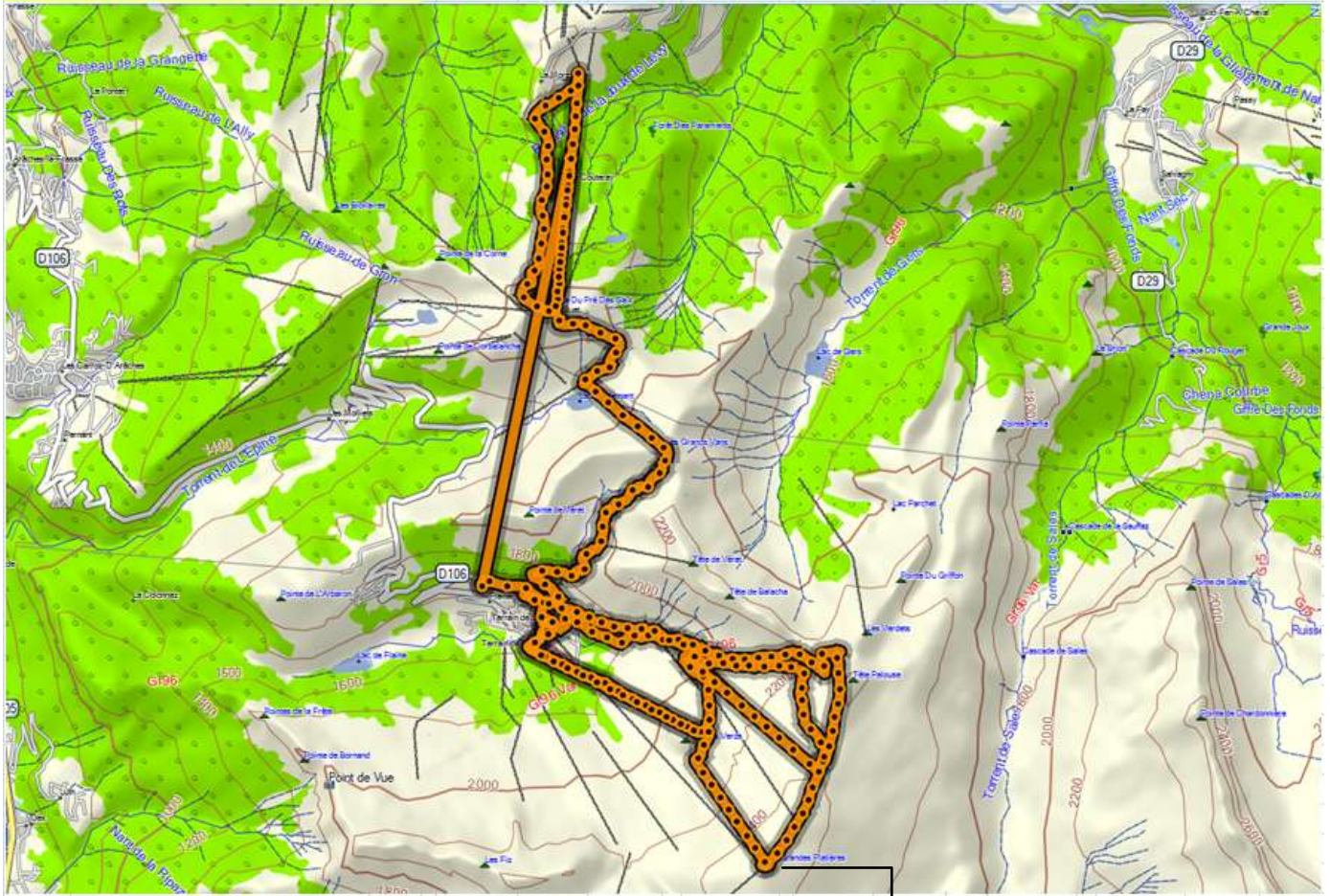
Anja had haar eigen plan getrokken en ging het wat hoger opzoeken op de plaatselijke golfbaan, nu geschikt gemaakt voor langlaufers. Dit deed ze echter zonder te betalen, maar dit werd haar niet kwalijk genomen.

Thomas kijkt uit over dal bij de lunch; Ed op weg naar het omgevingsbord, waarop bergkammen en voorkomend gedierte in dit deel van Frankrijk voorkomen.

DINSDAG 27-12:

2012	Flaine, Frankrijk	afstand	31,48	km	* 16,5	hoogte	5525,5	mtr	gereden	* gereden	pauze	
	Anja, Thomas, Ed, Marja, Nick				4:17:51	profiel	17,6%		2:27:41	1:54:34	2:23:17	55,6%

Mont Blanc:

Zoals het in vakanties wel toegaat, er wordt van alles vergeten. Zonnebrillen, sneeuwbrillen, maar met de winkels in de buurt geen problemen. Ook het aanzetten van de Garmin wordt wel vergeten, zoals de rechte streep hierboven ook aangeeft. Daarom zijn de gegevens wat onnauwkeuriger vandaag.

Wederom genieten geblazen met dei prachtige sneeuw, juist buiten de pistes was het goed te doen. Op de pistes was het een drukte van belang, kennelijk wilde alle Fransen ook van het mooie weer genieten in de kerstvakantie. Na de rust van afgelopen dagen een aparte gewaarwording. Wij hebben dan ook rustig aan gedaan en hebben de tijd genomen om koffie te drinken en natuurlijk ook weer te lunchen op de bekende stek.

Vandaag was voor mij een leerproces, wat aan het eind van de dag met Ed vrij natuurlijk verliep. We hebben samen nog wat afdalingen gepakt, Nick was alleen op pad gegaan. Marja, Anja en Thomas vonden het die dag al genoeg en afgesproken was om boven bij de cabine met elkaar een biertje te gaan drinken. Dat was met de ondergaande zon een fantastische beleving, lekker en relatief warm uit de wind met een geweldig schouwspel op de Mont Blanc en andere flanken.

Genieten van lunch en uitzicht.

De borrel om 16:00 uur op het hoogste punt wederom een hoogtepunt van de vakantie.

Ed was er ook bij, rechtsonder in het raam te zien en dus even uitgelicht hiernaast.

Na zo'n dag kan het natuurlijk niet meer stuk.

Een relaxte afdaling met oranje-effecten is waar we het voor doen natuurlijk.

Afsluiting weer met een borrel in het appartement en ook weer een diner, waar in ons appartement het behelpen was, maar zeker met improvisatie ook tot topmaaltijden en ambiance omgetoverd kan worden.

Dat is onze dames wel toevertrouwd.

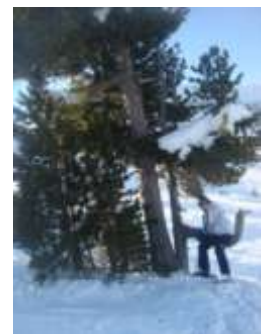
WOENSDAG 28-12:

Ook weer een dag waarbij Anja haar lange latten onder ging doen, Thomas en ik weer wat trager op gang kwamen en tweeën op pad gingen. al de zwarte afdaling van net opengesteld werd. Ed en doen, dus ook Thomas en ik Achteraf bleken wij die toch te hebben.

we 's morgens met z'n Voorgaande dag met Ed *de Gers* ontdekt, die Nick zouden die gaan zijn op weg gegaan. nog net voor hen gedaan

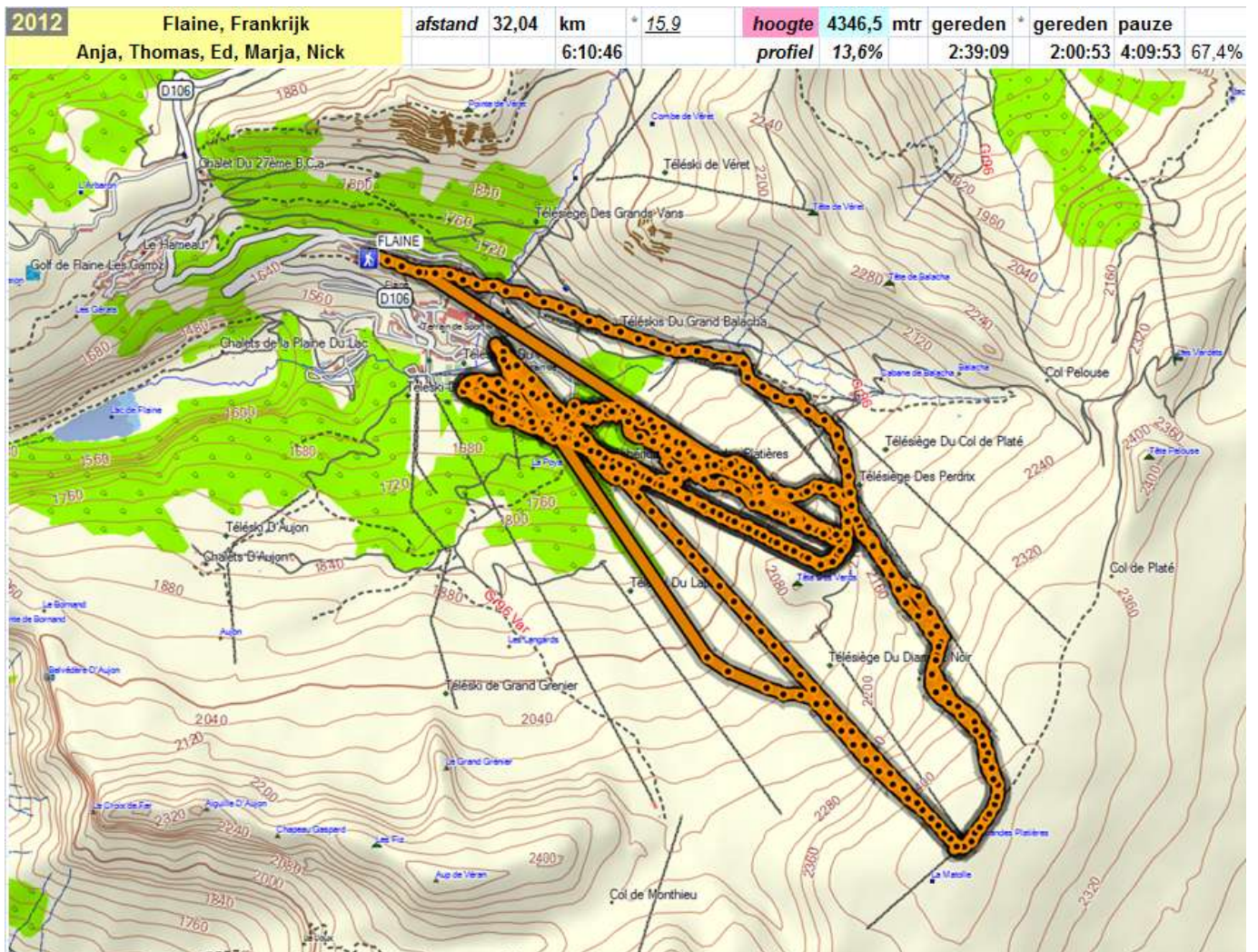
Op een gegeven moment ook nog een bandje op ski's meegemaakt. Na een aantal uurtjes heerlijk op- en neer gegaan te zijn, zijn we in het appartement gaan lunchen.

Daar besloot Thomas om 's middags om te blijven en lekker te gaan lezen.

Ik ben daarop alleen op pad gegaan en heb me laten gaan over de pistes, wat te zien is aan het weinig oponthoud bij de liften en de hoge gemiddelde snelheid van die dag.

Daar had ik behoefte aan, komt wel vaker in een dergelijke vakantie voor, en de gelegenheid was daar. Helmaal naar beneden en daar nog wat andere afdalingen genomen, wat ijziger en drukker weer, maar ook minder steil dus goed om te laveren. Buiten de pistes was het al gevaarlijk aan het worden gezien de vele (kleinere) lawines. De kop leeg en de benen vol, zo kon ik 's avonds bij het diner aanschuiven.

DONDERDAG 29-12:

Half vol:

Triest het aanblik van de dag, sneeuw, wind en nauwelijks zicht aan het begin van deze dag. Echter de massa skiërs was ook gereduceerd, waardoor het met een voortreffelijke sneeuw op de pistes prettig skiën was.

Naarmate de dag vorderde werd het weer ook weer helderder en werd het weer volledig genieten. Door de diepe sneeuw was het juist buiten de pistes hard werken en de kans op lawines was er denk ik niet minder op geworden, dus bleven we meer aan de rand en in de bossen van het gebied.

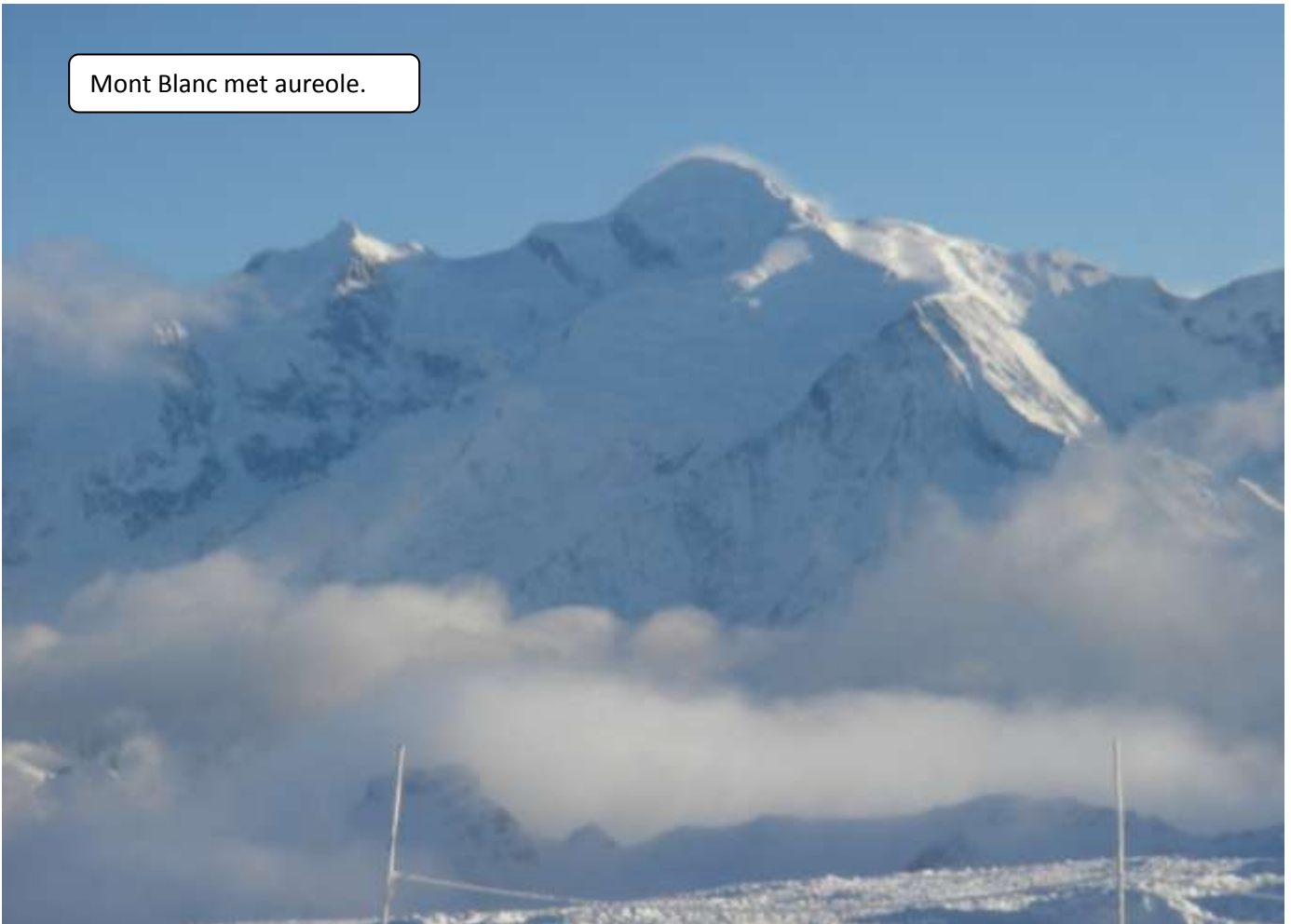
Eind van de middag had op Ed en mijzelf na iedereen al voldoende geschied, dus zijn wij nog doorgegaan. Dit mondde weer uit boven bij de cabine met een geweldig uitzicht boven de wolken uit. Plaatjes!!

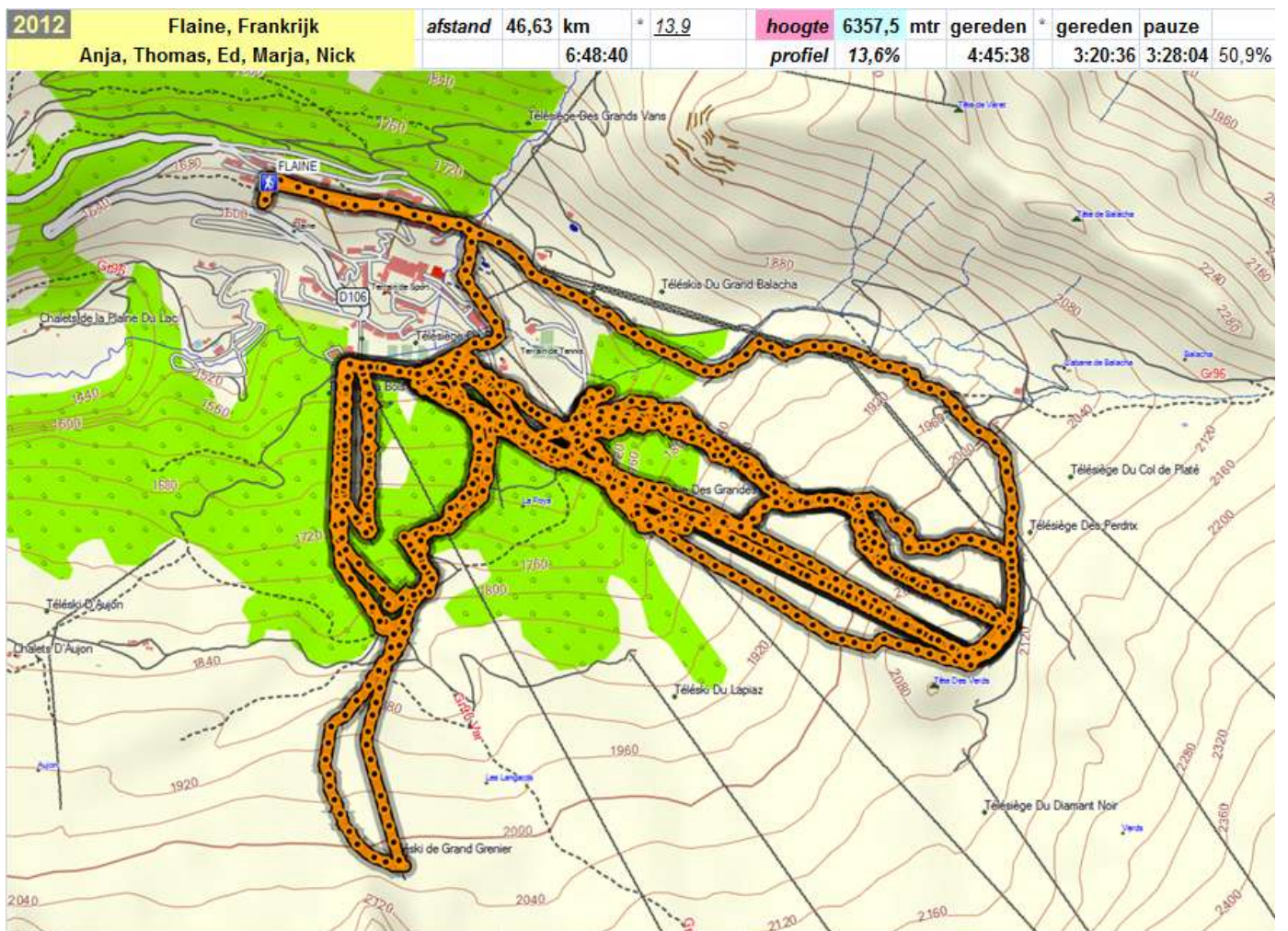
Ed, opnames van het fantastische spektakel:

Mont Blanc met aureole.

VRIDAG 30-12:

De laatste dag. Wederom een dag zonder vergezichten en met weer een laag sneeuw dat in de nacht gevallen was. De afgelopen avond was er een pokertoernooi geweest waaraan Thomas en Nick zich hadden aangemeld. Uiteindelijk ging Thomas met alle eer strijken, hij won van 26 man.

Dus weer wat rustiger onbehaaglijk gevoel gedaan, het is tenslotte **kraaien hadden er geen** van de bomen op de schaarse hapjes wachten.

aan ontbeten en met een toch maar de latten onder de laatste dag. Zelfs de **zin in en bleven in de toppen**

Wat een zalige rust, nauwelijks andere mensen (te zien, maar ook niet aanwezig). Anja bleef bij de leest en wilde nog wat op de langlauf trainen, maar bleek niet opgewassen tegen de natuurlijke elementen (zware sneeuw en wind). Dus heeft zij er echt een rustig dagje van gemaakt.

Met z'n vijven konden we eerst nog een lift naar boven nemen, maar bij terugkomst bleken alle pistes op twee/drie sleepliftjes na afgesloten te zijn (gevaar). Daar zijn we verder de dag goed doorgekomen. Diepe sneeuw en toch nog uitdagende afdalingen kostten ons heel wat krachten, wat mij in het bijzonder behoorlijk opbrak (toch minder goeie techniek, nietwaar?). Wel veel bijgeleerd deze week en ook de durf gehad om moeilijker terrein in te gaan,

bedankt Ed en Nick voor de tips.